

30 липня Всесвітній день протидії торгівлі людьми

Торгівля людьми. ЛЮДИНА –НЕ ТОВАР

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ – це протизаконна торгівля людськими істотами, в цілях комерційної сексуальної експлуатації, примусової праці: це сучасна форма рабства.

З торгівлею людьми як злочином міжнародного характеру світова спільнота намагається боротися вже давно. Але, незважаючи на увагу міжнародних організацій до зазначеної проблеми, торгівля людьми, примусова проституція та торгівля людськими органами останніми роками набули поширення як види незаконного бізнесу. Це явище можна назвати "товаризацією особистості". Індустрія торгівлі живим товаром розвивається надзвичайно стрімкими темпами, являючи собою найбільш прибутковий кримінальний бізнес у світі. Проблема боротьби з торгівлею людьми є багатоплановою і вимагає зусиль як кожної з країн, яких стосується ця проблема (країн-постачальниць, транзитних країн та приймаючих країн), так і в цілому міжнародної спільноти.

На захисті осіб які постраждали від торгівлі людьми стоїть Закон України „Про протидію торгівлі людьми”. Цей Закон визначає організаційно-правові засади протидії торгівлі людьми, гарантуючи гендерну рівність, основні напрями державної політики та засади міжнародного співробітництва у цій сфері, повноваження органів виконавчої влади, порядок встановлення статусу осіб, які постраждали від торгівлі людьми, та порядок надання допомоги таким особам.

Боротьба з торгівлею людьми - система заходів, що здійснюються в рамках протидії торгівлі людьми, спрямованих на виявлення злочину торгівлі людьми, у тому числі незакінченого, осіб, які від цього постраждали, встановлення фізичних/юридичних осіб - торгівців людьми та притягнення їх до відповідальності.

Особа, яка вважає себе постраждалою від торгівлі людьми, має право звернутися до управління соціального захисту населення районної державної адміністрації із заявою про встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, та до органів Національної поліції щодо захисту прав і свобод.

Особа, яка звернулася для встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, має право до прийняття рішення про встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, на забезпечення особистої безпеки, поваги, а також на безоплатне одержання:

1) інформації щодо своїх прав та можливостей, викладеної мовою, якою володіє така особа;

2) медичної, психологічної, правової та іншої допомоги незалежно від місця проживання;

3) тимчасового розміщення у закладах допомоги для осіб, які постраждали від торгівлі людьми.

3. Іноземець або особа без громадянства, яка звернулася для встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми на території України, крім передбачених частиною другою цієї статті прав, до прийняття рішення про встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, має також право на:

1) безоплатне отримання послуг перекладача;

2) тимчасове перебування в Україні в порядку, встановленому законодавством.

4. Іноземець або особа без громадянства, яка звернулася для встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми на території України, отримує довідку, яка підтверджує факт звернення за встановленням такого статусу і відкриття відповідної процедури та є підставою для реєстрації в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб.

Особи, винні у порушенні законодавства у сфері протидії торгівлі людьми, несуть відповідальність згідно із законом.

**Відділ в справах сім'ї, дітей
та праці УСЗН Свалявської РДА**